

Borre en het stinkdier

Borre is in de achtertuin. Papa hangt met wasknijpers de schone was aan de lijn.

T-shirts, sokken, onderbroeken en een jurk van mama.

Zo kan alles lekker drogen
in de zon en de wind. En
wat ruikt schone was toch
altijd lekker!

“Snif-snif” snuift
Borre. “Mmmmm!”

“Ziezo” zegt papa, “alles hangt!”. Hij loopt met de lege wasmand naar binnen.

Borre blijft in de tuin, om nog even wat langer de was te kunnen ruiken.

Maar dan ... "Snuf-snuf..."
"Oef! Wat is dat voor
stank?" Zoiets vies heeft
Borre nog nooit geroken.

Waar komt die lucht
vandaan? Met zijn neus
volgt hij de walm.

Dan hoort Borre
opeens iemand
huilen in de bosjes.

Borre duwt de struiken opzij. Daar zit een pluizig zwart diertje met een witte streep op z'n rug. Tranen rollen over z'n wangetjes.

“Boe-hoe!” huilt het
beestje. “Boe-hoe-hoe!”
“Wie ben jij?” vraagt Borre.
“Ik ben een stinkdier, boe-
hoe!”

Het stinkdier zegt:
“Ik ben een stinkdier!”.
“Ik ruik het” zegt Borre.
“Maar waarom ben je zo
verdrietig?”
“Niemand wil met me
spelen, boe-hoe!”

Dat vindt Borre zielig
voor het stinkdier.
“Niet huilen,” zegt hij,
“ik wil wel met je spelen.
Ik houd gewoon mijn
neus dicht, dan ruik ik je
niet.
Zullen we overgooien
met je bal?”

Dat vindt het
stinkdier een
fantastisch plan.

Hij is meteen niet
meer verdrietig.

Maar met één hand
overgooien is heel
moeilijk.

De bal valt steeds op
de grond.

Zo is er echt niks aan!
Maar wacht eens
even...

Borre weet al hoe hij
dit gaat oplossen.

Borre pakt een wasknijper van de waslijn en zet hem op zijn neus.

“Zo,” zegt hij tevreden, “nu ruik ik je niet én ik kan allebei m’n handen gebruiken. Overgooien maar!”

“Vangen! Ja, goed zo!”
“Daar komt-ie! Woei!”
Borre en het stinkdier
hebben dikke pret.

En kijk eens: daar steken twee konijnen, een eekhoorn, een mol en drie egeltjes hun kop uit de struiken.

“Kom,” zegt Borre tegen ze,
“pak een wasknijper, zet ‘m
op je neus en doe mee!”

De bal gaat van Borre
naar stinkdier, naar
konijn naar egeltje, naar
mol naar konijn, naar
egeltje naar eekhoorn,
naar stinkdier en weer
naar Borre.

Iedereen heeft plezier en
het stinkdier nog het
meest.

Dan zijn alle dieren
moe van het
overgooien.
“Het was gezellig,”
zeggen de konijnen,
“maar nu is het weer
tijd om naar huis te
gaan.”

De egeltjes, de mol en
de eekhoorn knikken,
en zeggen: “Tot ziens!”
Alle dieren zwaaien en
het stinkdier roept:
“Bedankt, Borre!”

Ze verdwijnen weer
in de struiken.

“Zo, nu lust ik wel
een glaasje
limonade.” denkt
Borre.

Net als hij naar binnen
loopt, komt papa naar
buiten.

Die is benieuwd of de
was al droog is.

Maar wat is dat nu?

Alle was ligt op de
grond!

“Wat is hier gebeurd?”
mompelt papa verbaasd.

“En waar zijn alle
wasknijpers?
Vreemd, heel vreemd...”

